

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15175

гр. София, 21.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

като разгледа дело номер **176** по описа за **2026** година докладвано от съдия
Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК)
във вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба от 26.02.2026г. от адв. Х. С. И., в качеството на пълномощник на Д. Р. Р., с
правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК с искане за допълване на решение № 7440 от 23.02.2026г.,
постановено по кнад № 176/2026г. по описа на Административен съд София – град, XVII
касационен състав, в частта за разноските.

Поддържа се в молбата, че решението по настоящото дело следва да се допълни, тъй като в
същото е посочено, че разноските, направени от касатора, в размер на 5,11 евро – за държавна
такса за разглеждане на жалбата, са недължимо платени и не следва да се възлагат в тежест на
ответника в касационното производство, но съдът не се е произнесъл по направеното искане за
осъждане на ответната страна да заплати адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. 2 от
Закона за адвокатурата, за което в съдебното заседание своевременно е представен договор за
правна защита и съдействие от 05.12.2025г. с изрично посочване, че правната помощ се
осъществява безплатно. Излагат се доводи, че съгласно чл. 38, ал. 2 ЗА в случаите по чл. 38, ал. 1
ЗА, ако в съответното производство насрещната страна носи отговорност за разноски, какъвто е и
настоящият случай, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като съдът при
определяне на разноските за адвокат прилага чл. 36, ал. 3 и ал. 4 ЗА и осъжда другата страна да го
заплати.

По тези съображения се прави искане за допълване в частта за разноските на решение № 7440 от
23.02.2026г., постановено по кнад № 176/2026г. по описа на Административен съд София – град,
XVII к.с., като СДВР бъде осъдена да заплати в полза на адв. Х. И., член на САК, адвокатско
възнаграждение за осъщественото процесуално представителство по делото в размер, определен
по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Ответникът в касационното производство, редовно уведомен, не е депозирал отговор на молбата
по чл. 248, ал. 1 ГПК в законоустановения срок.

Съдът, като прецени подадената по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК молба и наведените в нея доводи, както и постановеното по делото решение, приема следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно § 40 ПЗР на ЗИД на АПК /ДВ, бр. 63/2025 г., в сила от 05.08.2025г./ неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред. Тъй като се касае за неприключило съдебно производство, то не намира приложение разпоредбата на чл. 176а АПК /нов – ДВ, бр. 63/2025 г., в сила от 05.08.2025 г./. В този смисъл определение № 3136 от 19.03.2026г., постановено по адм. дело № 411/2026г. на Върховния административен съд, петчленен състав, с което е прието, че § 40 ПЗР на ЗИД на АПК е относим до приключване на делото пред всички инстанции и по всички субсидиарни производства, включително това по изменение на решението в частта за разноските. Ето защо и след като съдебното производство е образувано преди влизане в сила на чл. 176а АПК и все още не е приключило, то приложим е предходният ред за произнасяне по такова искане – този по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК.

Според чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В разглеждания случай молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл. 144 АПК, и от активно легитимирана страна.

С решение № 7440 от 23.02.2026г., постановено по настоящото канд № 176/2026г. по описа на АССГ, XVII к.с., е отменено решение № 3643 от 10.10.2025г. по анд № 6432/2025г. на Софийския районен съд, 96 с-в, като вместо това е отменено наказателно постановление № 25-4332-004614, издадено на 11.03.2025 г. от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание чл. 184, ал. 4, пр. 1 от Закона за движението по пътищата на касатора Д. Р. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДВП.

По въпроса за разноските в производството съдът е приел, че независимо от изхода на спора, на касатора не се следват разноски. Изложил е мотиви, че сторените разноски в касационното производство са в размер на 5,11 евро (равностойност на 10 лева) - за държавна такса, но същата е недължимо платена и не следва да се възлага в тежест на ответника по касация, като подлежи на възстановяване в случай на направено такова искане съобразно чл. 46 ЗДТ. Съобразно установената съдебна практика по въпросите, обусловени от крайния изход на приключеното производство, съответната съдебна инстанция постановява изричен диспозитив, когато ги уважава. Тук се отнасят претенциите за разноските по делото и за законна лихва след предявяването на иска. В този смисъл, например, определение № 361 от 08.03.2023 г. по гр.д. № 510/2023 г. на ВКС, II г.о.

Така и в разглеждания случай в мотивите на решението е изложено, че на касатора не се следват разноски, т.е., претенцията за разноски не се уважава, поради което и не се дължи изричен диспозитив. Ето защо, налага се изводът, че съдът се е произнесъл по въпроса за разпределението на отговорността за разноските в производството и по-конкретно за разноските на страната, депозирала молбата по чл. 248 ГПК, поради което и същата представлява искане за изменение на решението в частта за разноските, а не за неговото допълване.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с т. 9 на ТР № 6 от 6.11.2013г. по тълк. дело

№ 6/2012 г. на ВКС, ОСГТК, молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък по чл. 80 ГПК, е недопустима. Посочено е, че разпоредбата на чл. 80 ГПК предвижда, че страната, която е поискала присъждане на разноски, следва да представи списък на разноските. Правната последица от неизпълнение на това процесуално задължение е въведена със самата норма - страната няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Следователно чл. 80, изр. 2 ГПК установява положителна процесуална предпоставка от кръга на абсолютните, а именно - представяне на списък за разноските. Липсата му води до ненадлежно упражняване на правото да се иска изменение на решението, поради което това искане е недопустимо.

В разглеждания случай от страна на касатора не е представен списък за разноските.

Действително в проведеното по делото на 30.01.2026г. открито съдебно заседание е представен договор за правна защита и съдействие от 05.12.2025г., от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 ЗА, а без съмнение разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗА предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Липсата, обаче, на представен списък за разноските по чл. 80 ГПК в настоящата хипотеза обуславя извода за ненадлежно упражняване на правото да се иска изменение на решението в частта за разноските, поради което и следва да се приеме, че това искане е недопустимо и молбата следва да бъде оставена без разглеждане.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, Административен съд София-град, XVII к.с.,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без разглеждане молбата от адв. Х. С. И., в качеството на пълномощник на Д. Р. Р., с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на решение № 7440 от 23.02.2026г., постановено по кнад № 176/2026г. по описа на Административен съд София – град, XVII касационен състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.